

SOUČASNÁ MEDICÍNA A JINÉ ZPŮSOBY LÉČENÍ

„Kdyby se ozval tajemný hlas a odhalil mi, proč jsme se narodili, byl bych šťastný, ať by odpověď zněla jakkoli, ... ale zatím jsem vyplakal tisíce slz...“

Avicenna

Současná světová věda postupuje kupředu sedmimiliónovými kroky. Technické vybavení současných klinik, ekonomických lékařských mocností, výrazně prodloužilo – oproti minulosti – lidský věk. Skutečné úspěchy, které by lidem pomohly k pevnému zdraví, jsou více než skromné, místy dokonce až skličující. Medicína dnes na celém světě prožívá krizi systémového charakteru, protože se lékaři nezaměřují na boj se skutečnými příčinami nemocí, ale zabývají se hlavně odstraněním jejich důsledků. Většina obyvatel se necítí zcela zdráva, a lidé tedy obíhají lékařská zařízení. Doktoři u nich často nejsou schopni odhalit, o jakou nemoc se jedná, a proto určí nemoc jen jako vykazání nějaké své činnosti. Je hodně příkladů, kdy je diagnóza správná, ale lékaři jsou bezmocní. Mnoho lékařských kapacit si čím dál častěji klade trýznivou otázku. Proč jsou tak tragické výsledky spolupráce současné lékařské vědy a praxe? Někteří z nich začínají chápat, že boj se symptomy nemocí není totéž jako boj s jejich příčinami. Odhalení skutečných příčin jakékoli nemoci je ale často velkým problémem a nepřekonatelnou překážkou. V umělém rozdělení lékařské vědy na množství složek často ustupuje do pozadí představa o lidském organismu jako o uceleném systému. Praktická medicína vidí ve svých pacientech soustavu orgánů a systémů, a zapomíná tak na jejich

nespornou propojenost a vzájemný vztah mezi nimi. Individuální přístup je pro ně něco na úrovni „nadstandardu“.

Pro nikoho dnes není tajemstvím, že skoro všechny chronické nemoci (od rýmy až po ischemickou chorobu srdeční) není současná medicína schopna léčit. Jen systémový přístup dovolí zvítězit nad každou nemocí. Mnohá onemocnění se nezlepšují, protože jednoduše nejsou správně léčeny, a tuto prostou moudrost hodně lidí dosud nepochopilo.

Překvapující je paradoxní fakt, že mnozí ne příliš zdraví lidé se léta trápí a nežijí plnohodnotný život, protože se domnívají, že jejich špatný zdravotní stav je normální. To však nelze považovat za pravdivé. Ještě překvapivější je fakt, že současná medicína se věnuje výhradně nemocím a obecně se nezajímá o problém zdraví. Není to snad proto, že vydělat se dá jen na nemocných? Nicméně kvůli mnoha příčinám není možné se zcela vzdát všech oblastí současného lékařství. Každý z nás se právě rozhoduje, zda se svěří do rukou zkušenému chirurgovi, výbornému terapeutovi a zázračným tabletkám, nebo se naučí jednou a provždy řešit své problémy sám. Kdosi z velikánů minulosti řekl, že jestliže jste do čtyřiceti padesáti let dokonale nepoznali své tělo a nenaučili se je vyléčit sami, pak do konce svého života budete odkázáni na léky.

Tato myšlenka je na sto procent aktuální i dnes, není v ní nic, s čím bychom nemohli souhlasit. Naším úkolem je pomoci vám porozumět této zásadě. V souvislosti s výše uvedeným vyjádřím svůj názor na různé léčitele a senzibily. Někteří z nich jsou bezpochyby nadaní lidé, ale většina, a sami to často ani nevědí, vám nabídne pochybnou pomoc, i když ve správný čas. Hned svůj názor objasním. Příroda (naše matka) a Tvůrce (naš otec) nás stvořili velmi moudře, protože platí zákon, že prakticky vše potřebné pro zachování nebo zlepšení našeho zdraví je soustředěno v našem organismu.

Základem všeho je naše přirozená imunita. Podstata její činnosti spočívá v propojení naší duše a našeho intelektu. Kterýkoli přípravek, bylinka či senzibilní zásah zvenčí do našeho organismu přinesou v lepším případě příznivý

účinek, avšak účinek pouze krátkodobý. Stejně jako každý jiný stimulátor (narkotikum) také tento zásah nevyhnutelně vede k následujícímu zhoršení situace, nemoc se dokonce může stát chronickou, nebo mohou vzniknout složité mutace a vyvinout se mnohem zákeřnější nemoci. Sebe můžete oklamat lehce, ale Nejvyšší se nacytat nenechá. On nás vede za ruku jako dítě přímo, ale nemilosrdně a právě takový je i systém našeho výchovného procesu. Pokud o tom někdo není přesvědčen, může si to sám ověřit, ale ať je pozorný a snaží se neopakovat své chyby. Domnívám se, že kniha, kterou vám nyní předkládám, bude zvláště užitečná pro ty z vás, kdo již nechtějí být zdraví pomocí oficiálních a neoficiálních metod, pro ty, kdo se již nyní spoléhají jen na sebe. Na této cestě buďte bez obav, protože v rukou právě třímáte průvodce, který vám pomůže začít novou kapitolu v historii vašeho boje s nemocemi.

Souvislost mezi způsobem myšlení a chováním člověka a jeho zdravím

Lidé nepřikládají svým emocím zvláštní význam, dokud jejich projev výrazně nevybočí z obvyklých hranic. Vědomě se snažíme získat kladné pocity a vyhýbáme se záporným. Obecně se předpokládá, že záporné emoce nejsou špatné jen samy o sobě, ale že škodí i zdraví. Jak však dokazuje život, je tento názor nejen velmi primitivní, ale také mimořádně nebezpečný. Vždyť ne vše, co vy vnímáte jako velmi nepříjemné, je takovým i z jiného hlediska. Ale začněme od začátku.

Už jsme se zmínili o tom, že vědomí člověka se obvykle rozděluje na několik funkčně vzájemně propojených částí. Rychlost průběhu vnějších procesů výrazně zaostává za rychlostí fungování vnitřních procesů spojených s činností našeho podvědomí. Rozdíl v rychlosti je tak veliký, že vědomě toto dění nejen zcela nechápeme, ale dokonce je téměř nepozorujeme. Právě tyto myšlenkové procesy, které si neuvědomujeme, hrají hlavní roli v získávání, nebo ztrátě naší duševní a fyzické pohody.

Abyste lépe pochopili, jak pracuje vaše podvědomí, vzpomeňte si na poslední výbuch svých emocí při opětovném setkání s nějakým člověkem. Přišli jste například do práce a zničehonic jste nečekaně vybuchli kvůli nějaké poznámce svého kolegy. Obyčejný člověk si v takovéto situaci klade otázku: „Co se stalo? Já to nechápu...“ Jestliže se ale ohlédnete do minulosti a zapátráte ve své paměti, pak si určitě připomenete, že tento člověk si už dříve dovoľoval nevhodné poznámky, které vůbec nesouvisely s tématem rozhovoru. Už jsme dávno na tyto detaily zapomněli, ale naše podvědomí si je pamatuje, a proto jste tak nečekaně prudce reagovali. Tomuto výbuchu našich emocí (zde záporných) předcházel výrazný myšlenkový proces, který probíhal na úrovni podvědomí. Na tomto jednoduchém příkladě (jednalo se zde o poměrně přehlednou situaci) jsme ukázali, že si naše podvědomí toho pamatuje tolik, že si to nikdo z nás ani neumí představit, a proto je velmi těžké prozkoumat jeho reakce (naše emoce).

„Činnost našeho podvědomí určuje vznik určité emoce v našem organizmu v daný okamžik, a ovlivňuje nás tak po celý život.“

„Právě činnost našeho podvědomí je tou oblastí našeho myšlení, která ovlivňuje kvalitativní a kvantitativní charakter emocionálního pozadí, jež neustále ovlivňuje, pomáhá nebo ničí schopnosti naší imunity.“

Zákony přírody

Co je to *emocionální pozadí*? Je to nepřetržitý, neustálý a doživotní proud emocí, jejichž velká část pochází z hlubin našeho podvědomí. Není to nic jiného než naše nálada v každé sekundě, každém okamžiku, každém dnu a po celý zbytek života, to ona naplňuje náš organizmus stimulujícími, nebo tíživými emocemi. Platí zde zákon, že naše nálada zcela závisí na myšlenkových reakcích našeho podvědomí.

Tento proces závisí na informacích, které vědomě, nebo nevědomě neustále vstřebáváme. Teď si vzpomeňte, jak často se vám v hlavě vybavují různé myšlenky, které nepatří

zrovna mezi příjemné, a vy nevíte, odkud se najednou vzaly. Jak často se v duchu zaobíráte prožíváním toho, co vám nevyhovuje, místo toho, abyste se soustředili na dosažení svých přání. Nyní už chápete, jak je důležité nepřetržitě kontrolovat ty informace, které získáváme a jež se pak dostávají do našeho podvědomí. Jestliže dobrovolně, či nedobrovolně umožníme svému vědomí a následně podvědomí zabývat se zdraví škodlivou informací, jak si pak chceme vytvořit zdravé emocionální pozadí a spolehlivou imunitu?

„To, o čem neustále přemýšlíme a jak myslíme, ovlivňuje kvalitu našich okamžitých emocí a naše chování i náš zdravotní stav.“

Zákon přírody

Četné výzkumy celé řady vědců potvrzují platnost zákona, že dobrá nálada, která vytváří dobrý zdravotní stav, podporuje výkonnost imunitního systému. Dobrá nálada se automaticky objeví v případě, jste-li přesvědčeni, že míříte k velkému a důstojnému cíli, jenž určuje smysl celého vašeho života, a nevádí-li vám, že se vpřed posunujete jen velmi pomalu.

Copak může v důstojný a perspektivní cíl věřit člověk, jenž netuší, že vše v jeho životě má svá pravidla? Nejvyšším cílem takového člověka bude snaha dosáhnout úspěchu, a dá-li Bůh, nebude to trestní cestou. Tento směr nutně z dlouhodobého pohledu končí ztrátou času, zdraví a velkým rozčarováním.

Perspektivní cíl může mít člověk, který věří, že tento svět není tvořen náhodně a že se jedná o velký vysoce intelektuální oduševnělý proces. Již před tisíci lety lidé věděli o platnosti zákona, že souhrn náhod je jedna z forem projevu zákonitostí.

Tuto tezi věda dosud nedokázala ani vyvrátit, ani potvrdit.

„Lidé, kteří předpokládají, že události ovládají člověka, nikdy nemají duševní sílu stát se šťastnými.“

Zákon přírody

Představte si lidi, jimž se dostalo určitého vzdělání, někde pracují a žijí s těmi, které nemají rádi. Výsledkem je, že mají děti, jež si jich neváží, a po celý život bojují s nemocemi, kterých se nemohou zbavit. Oni nechápou, že před sebou ještě nikdo nikdy neutekl. Musí pochopit zákon, že příčinou kterékoli nemoci není stáří těla, ale pokřivenost ducha.

Vědci dávno zjistili, že většina lidí nemusí okamžitě pocítit vážné odchytky ve svém zdravotním stavu, které způsobuje destruktivní způsob myšlení. Příroda totiž zřejmě dopředu počítala s určitou variantou v projevení vlivu nesprávného myšlení na zdraví, což je patrně zapříčiněno výchovnými cíli, a proto chvíli trvá, než dojde k rapidnímu zhoršení zdravotního stavu. Tak například pracuje mechanismus dlouhodobého stresu – nejprve je k vám příroda shovívavá, ale pak musíte platit i s úroky. U většiny lidí tento okamžik nastane ve věku čtyřiceti padesáti let, což je tradičně vnímáno jako změna související s věkem, jíž se nedá vyhnout. U některých lidí se nicméně začátek výrazného zhoršení zdravotního stavu může objevit podstatně dříve, nebo podstatně později. Podle vědců je příčinou dědičnost a dědičnost, jak není těžké odhadnout, také zcela paradoxně nepovažujeme za náhodný jev.

Příčiny našich nemocí

„Není možné vyléčit část bez celku, tělo bez duše.“

Zákon přírody

Jeden ze základních zákonů vesmíru tvrdí, že mezi životaschopné systémy patří pouze ty, které jsou schopné setrvávat ve stavu dynamické rovnováhy ve vztahu ke všemu, co je obklopuje.

Věda takovouto rovnováhu nazývá *homeostáze*. V takovém stavu se dohromady propojují dva protiklady: dynamika proměnlivých procesů za obecné stability všech vzájemných spojení uvnitř i vně daných systémů. Jednou z takových soustav je i lidský organizmus. Ačkoliv se nám může zdát, že náš organizmus v podstatě s organizmy ostatních lidí, s pří-

rodou naší planety a s celým vesmírem nekoexistuje. To je ovšem pouze naše iluze, protože už dávno přední učenci a vědci došli různým způsobem k témuž paradoxnímu názoru, že člověk není jen to, co vidíme a čeho se můžeme dotknout, ale ještě něco dalšího.

Postupně byly domněnky a dohady jedněch zobecněny a pochopeny druhými, třetí vytvořili vědecké teorie, čtvrtí se zabývali záhadnými experimenty a pátí pak došli k velkolepým objevům. A přišel čas, kdy se Vyšší rozum rozhodl podhalit část této pravdy, ale ještě zdaleka ne vše. Není jednoduché v knize přesvědčivě předat některé zkušenosti z této oblasti tak, aby je lidé pochopili. Ale já plně doufám, že se toto dílo stane – alespoň pro některé z vás – mezníkem ve vašem životě, kdy pocítíte rozdíl mezi obdobími před přečtením knihy a po něm. Dnes již celá řada vědců nemá pochybnosti o tom, že pojem *člověk* v sobě zahrnuje tříčlennou substanci, která je obrazně tvořena z *těla*, *rozumu* a *duše*. Někteří tvrdí, že tato substance se skládá z *těla*, *duše* a *ducha*. Pro snadnější pochopení materiálu budu vycházet z první koncepce, která je vhodnější také proto, že každá terminologie je do určité míry kodifikovaná. Uvědomme si, že v podstatě všechny tři (čtyři) části tvoří jeden celek. Pro zpřesnění můžu říci, že duše a duch jsou informační a energetická část jednoho a téhož jevu, který se nazývá *informačně-energetická matrice* organismu každého člověka. Zároveň v tomto trojjediném systému platí zákon, že duše ovlivňuje proces vytváření podmínek fungování rozumu, který hraje výraznou roli ve všech nejjemnějších detailech životních pochodů těla, od *bioproudů* mozku až po proces fungování psychofyzické homeostáze celého organismu.

Pod pojmem homeostáze se v medicíně rozumí proces udržování rovnováhy celého organismu na úrovni buněk, orgánů a systémů. Protože současná věda není schopna dokázat, nebo popřít existenci takového přírodního fenoménu jako je *duše* člověka, musí se chovat jako pštros a dělat, že nic nevidí, neslyší, neví, a odmítat vyjádřit k této záležitosti jakékoliv své oficiální stanovisko. Vědci nicméně s pomocí technických prostředků odhalili určité pozorovatelné jevy

související s organizmem člověka, například energetické projevy organismu, naučili se fotografovat jakousi *auru*...

Nejvyšší není žádný hlupák, nenechá se oklamat našimi podnikavými mudrci a snadno si od něho nevyprosíte ani lásku, ani štěstí, ani zdraví. Zdá se vám, že se vám vysmívá? Tak tomu není, musíte pochopit, že právě prožíváte paradoxní systém své sebevýchovy. Nejvyšší vytvořil takový systém řízení naše života, ve kterém sami sebe učíme a také se naučíme... (na toto téma jsme hovořili v první části cyklu). Kromě vědeckých technologií jsou velmi rozšířené i *introvertní technologie*, *technologie rozumu*, *rozvité dovednosti* nebo *rozvité intuice* a jejich druhy – *jasnovidectví*, *jasnoslyšení*, *jasnovědění*. Již jsme se zmínili o tom, že všechny známé objevy v oblasti vědy, techniky a umění přichází k autorům jako druh intuitivního poznání a pak se adaptují a integrují na úrovni vědecké a společenské. V souladu s údaji současných *introvertních technologií* je člověk neobyčejně složitý výtvar Nejvyššího rozumu. Pro snadnější pochopení tématu budeme vycházet z toho, že člověk je tvořen sedmi úrovněvovou strukturou (stejně jako matřjoška) – má sedm vzájemně propojených těl:

- *fyzické* tělo (nejhrubší úroveň)•
- *éterické* tělo (energetická úroveň)
- *astrální* tělo (energetické a informační tělo spojené s emocemi)
- *mentální* tělo (nástroj racionálního myšlení)
- *intelektuální* tělo (nástroj intuitivního myšlení)
- *kauzální* tělo (nástroj vyšších úprav osudu člověka pomocí principu příčin a následků)
- *duchovní* tělo (nástroj vyšší kontroly humanity)

V současné době většina vědců dochází k jednoznačnému závěru, že příčiny vzniku nemocí v organismu člověka nevycházejí z fyzických a biochemických procesů, ale z informačně-energetického metabolismu uvnitř organismu. Není pochyb o těsné spolupráci informačních a energetických toků uvnitř organismu i za jeho hranicemi.

Tato spolupráce probíhá na úrovni vyšší nervové činnosti člověka a celkové psychické spolupráce s vesmírem. Jinými slovy zdraví závisí především na stupni zralosti osobnosti člověka, jeho světovém názoru a je výsledkem nepřetržitého působení emocionálního a mentálního (informačně-energetického) pozadí. Každý člověk je uvědomělou jednotkou v organizmu tajemného přírodního jevu, který jsme zvyklí nazývat Bohem, stejně jako každá buňka je vědomou součástí organizmu člověka. Takových buněk se v každém z nás nachází desítky bilionů. Buňka, která začne ignorovat člověka a pokouší se zničit jeho vnitřní prostředí, boří i základy oblasti, v níž se sama nachází. Organizmus, aby zachránil sám sebe, je nucen nejdříve bojovat za její uzdravení, ale jestliže se to nepodaří, pak tuto zmutovanou buňku prostě musí zničit jako vnitřního vraha. A právě takovým způsobem bojuje s rakovinotvornými buňkami náš organizmus – každý den se v organizmu průměrného zdravého člověka vytvoří od několika desítek po několik stovek takových nemocných buněk. Když se organizmus nachází ve vyrovnaném vztahu, lehce řeší vnikající problémy, a naopak. Proto zde platí následující zákon, že jakmile začneme ničit prostředí, v němž žijeme, začínáme spouštět mechanismy sebezničení.

Naštěstí nás Bůh kvůli všem našim nedostatkům a chybám nezbavuje života příliš rychle a dovoluje nám porozumět tomu, co probíhá, a vrátit se na správnou cestu společných tvůrčích činů. Není žádných pochyb o tom, že každá nemoc člověka je především signálem našeho podvědomí o tom, že náš organizmus vybočil ze stavu homeostáze se svým okolím, tedy že naše pocity, myšlenky a činy se ocitly v rozporu se zákony vesmíru.

Co je třeba udělat proto, abychom se zbavili jakékoli nemoci? Je nasnadě změnit svůj vztah ke všemu, co probíhá vně i uvnitř našeho organizmu. To znamená, že musíme změnit svůj způsob vnímání světa a způsob myšlení. To je vše, co od nás vyžaduje příroda. Tato jednoduchá pravda byla známá již před tisíci lety, ale situace se zdravím obyvatelstva se paradoxně dosud nezměnila. Jestliže změníme své představy a názory o okolní realitě, o sobě samém i o smyslu

života, zbavíme se deformací v našem podvědomí a současně obnovíme vnitřní a vnější energetickou a informační výměnu. Nemoci, jež přišly nepozorovaně, stejným způsobem také začnou odcházet. Člověk, jenž se začal léčit, automaticky spouští uzdravující proces i ve svém okolí, neboť vzniká řetězová reakce rozsáhlých společenských změn. Například pomocí tohoto principu lidstvo kdysi opustilo větev stromů a začalo chodit po dvou.

Jakmile upravíme svůj světový názor a životní pocit (vědomé i nevědomé reakce na okolní skutečnost), automaticky začneme měnit tok svých myšlenek, pocitů a činů a důsledkem je odstranění příčin našich nemocí. Budeme se snažit lépe pochopit mechanismy, které v lidském organizmu probíhají.